

gerne ere en forfulgt, af deres Herskab usselt behandlet Klasse,) saa mener jeg, at det er ligefrem Pligt for dem, der i meget samstenme med en „Landsbykone“, at stille sig ved hendes Side, selv om man derved udsætter sig for at blive henregnet til affældige, intet-forstaaende Væsner.

Hvad er det da, en „Landsbykone“ har vovet at sige? Dette, at hun hos sit Tyende forgjæves har ventet at se Omtanke og Pligtopfyldelse, at hun af denne Grund har søgt uden for den egentlige Tyendeklasse efter Medhjælp til huslig Gjerning, og at hun har været saa vel fornøjet med dette Bytte, at hun raader andre til at prøve noget lignende. Herpaa svarer der saa fra forskellige Sider med mer eller mindre velvillige Angreb. Gang efter Gang fremsættes den Paastand, der udtalt med Hr. Pastor B.'s Ord ser saaledes ud: „Hvor Mennesker have det Sindelag ikke at ville have det anderledes med dem, der ere i deres Hus for at hjælpe dem, end som gode Venner, der lykkes det bestandig at faa det saaledes“. Sagt med andre Ord vil det altsaa sige, at det „bestandig“ er Herskabets Skyld, naar Forholdet mellem dette og Tyendet er mindre venskabeligt eller mindre godt. Men en slig Anskuelse er meget ensidig. Lad os dog være enige om, at Pigerne ogsaa *kunne* have Skyld, at der findes daarlige Piger, som en pligt-opfyldende Frue ikke *kan* omgaas venskabelig. Der findes sikkert lige saa mange Fruer med Hjærte paa rette Sted som Piger med godt Sindelag og Forstaaelse af deres Pligt. Thi uden at beskyldes for egoistisk at ville udnytte Pigernes Arbejdskraft tør man vel nok tale om Pligt for Tyendet. Husmoderen har Pligter over for sit Tyende, men Tyendet har sandelig ogsaa Pligter over for dem, hun tjener. Og disse Tyendets Pligter synes man rent at have skrevet i Glemmebog i den Forhandling, der er ført om Tyendespørgsmaalet i de senere Aar. Man forlanger for Tyendet venskabelig Omgang 3: Optagelse i Familien, mere Frihed o. s. v., hvilket alt sammen er meget godt, men saa maa man heller ikke glemme, at vi, der holde Tjenestefolk, have Ret, moralsk Ret, til at forlange, at Tyendet ogsaa kan og vil udrette, hvad det paatager sig, og være os en *virkelig Hjælp* i Huset. Men saa længe Pigebørn komme ud at tjene aldeles uforberedte, aldeles uøvede i huslig Gjerning, saa længe er en Husmoder udsat for at faa et Tyende, der i Stedet for at være hende til Hjælp er hende